

2009. május 7., csütörtök

85. az Unió nemzetközi szervezetekben betöltött státuszának sürgős felülvizsgálatát és megerősítését ajánlja, amint a Lisszaboni Szerződés hatályba lép és az Unió lép az Európai Közösségek helyébe;

86. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy állapodjon meg a Parlamenttel az elfogadott jogszabályok és az Alapjogi Charta, illetve a Szerződésekben szereplő – például a megkülönböztetés megelőzésére, a menedékkérők védelmére, az átláthatóság javítására, az adatvédelemre, a kisebbségi jogokra, valamint az áldozatok és gyanúsítottak jogaira vonatkozó politikákat illető – szabályok közötti következetességet biztosító stratégiáról;

87. arra kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy járuljanak hozzá az európai és nemzeti hatóságok közötti kapcsolatok javításához, különösen a jogalkotási és igazságügyi területen;

88. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsa a hatékony közös energiapolitika kialakítását, melynek célja az uniós tagállamok energiapiacainak hatékony összehangolása és e piacok fejlesztése, valamint – az energiaellátás forrásaira és útvonalaira összpontosítva – külső szempontok integrálása;

89. felhívja a Tanácsot, hogy a Parlamenttel együtt mérlegelje, milyen módon lehetne kihasználni az EUMSz 127. cikkének (6) bekezdésében szereplő rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy az Európai Központi Bankra „a hitelintézetek és – a biztosítóintézetek kivételével – az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére” vonatkozóan külön feladatokat ruházzanak át;

90. vállalja, hogy belső szervezetét a Szerződés által újonnan ráruházott feladatkörök gyakorlásának optimalizálása és ésszerűsítése céljából átalakítja;

*

* *

91. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek.

A Lisszaboni Szerződés pénzügyi vonatkozásai

P6_TA(2009)0374

Az Európai Parlament 2009. május 7-i állásfoglalása a Lisszaboni Szerződés pénzügyi vonatkozásairól (2008/2054(INI))

(2010/C 212 E/09)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződést és az Európai Közösséget létrehozó szerződést módosító, 2007. december 13-án aláírt Lisszaboni Szerződésre (továbbiakban: a Lisszaboni Szerződés),

— tekintettel az Egységes Európai Okmánnyal, valamint a Maastrichti, az Amszterdami és a Nizzai Szerződéssel módosított, az Európai Unióról szóló szerződésre és az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről⁽¹⁾,

(1) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2009. május 7., csütörtök

- tekintettel 2003. március 11-i állásfoglalására a költségvetési eljárás reformjáról: lehetséges alternatívák, tekintettel a szerződések felülvizsgálatára ⁽¹⁾,
  - tekintettel 2007. március 29-i állásfoglalására az Európai Unió saját forrásainak jövőjéről ⁽²⁾,
  - tekintettel 2005. június 8-i állásfoglalására a kibővített Unió politikai kihívásairól és költségvetési eszközzeiről (2007-2013) ⁽³⁾,
  - tekintettel a 2008. december 11–12-i Európai Tanács következtetéseire a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos munka újraindításához való megközelítésről,
  - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0183/2009),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés mélyreható változtatásokat vezet be az Unió finanszírozásában, különösen az intézményközi kapcsolatok és a döntéshozatali eljárások tekintetében,
- B. mivel a Szerződés egyértelmű hierarchiát állít fel az Unió pénzügyi és költségvetési életére irányadó alapvető aktusok között, ily módon elősegítve a döntéshozatali rendszer nagyon is szükséges tisztázását,
- C. mivel a többéves pénzügyi keret, amely az Unió politikai prioritásait több éven keresztül programozott kiadásokra fordítja le, és meghatározza az Unió kiadásainak plafonértékét egy adott időszakra vonatkozóan, a Lisszaboni Szerződésben jogilag kötelező erejű aktussá válik, amely egy, a többéves pénzügyi keretet meghatározó rendelet elfogadására vonatkozó új speciális jogalapon alapul,
- D. mivel az a tény, hogy egyfelől a pénzügyi keretek, másfelől az Európai Parlament törvényhozási ciklusa és a Bizottság megbízatásának időszaka nem esik egybe, mindeddig azt eredményezte, hogy a Parlament meg volt fosztva költségvetési hatáskörének egy részétől, mert gyakran kötve van az előző parlamenti ciklus alatt tárgyalt és elfogadott pénzügyi kerethez,
- E. mivel, ha nem történik változás az ütemezésben, néhány Parlamentnek soha nem lesz módja alapvető költségvetési döntések meghozatalára, mivel az elődeik által elfogadott pénzügyi keret kiterjed a teljes szóban forgó parlamenti ciklusra,
- F. mivel az egyes költségvetési tételekben jelenleg rendelkezésre álló kevés mozgástér és a rugalmassági mechanizmusokra előirányzott jelentéktelen összegek nagyon megnehezítik az Unió számára, hogy megfelelő választ adhasson a váratlan politikai eseményekre, és ez az éves költségvetési eljárást megfoszthatja értelmétől,
- G. mivel a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése megköveteli, hogy az Unió pénzügyi és költségvetési döntéseieért felelős intézmények megállapodásra jussanak az új jogi aktusokkal és az új döntéshozatali eljárásokkal bevezetett mechanizmusokra történő optimális áttérésről,
- H. mivel a Gazdasági és Monetáris Unió zavartalan működése érdekében az EU költségvetését figyelembe kell venni a tagállamok költségvetési stratégiáinak koordinálása során,

⁽¹⁾ HL C 61. E, 2004.3.10., 143. o.

⁽²⁾ HL C 27. E, 2008.1.31., 214. o.

⁽³⁾ HL C 124. E, 2006.5.25., 373. o.

2009. május 7., csütörtök

1. mivel a 2008. december 11-12-i Európai Tanács megerősítette, hogy szükség van a Lisszaboni Szerződésre a kibővült Unió hatékonyabb és demokratikusabb működésének – beleértve a nemzetközi ügyekben is – elősegítése érdekében, és mivel meghatározta a megközelítést és a jogi garanciákat, amelyek kezelni tudják az ír választók által kinyilvánított aggályokat, annak érdekében, hogy a Lisszaboni Szerződés 2009 végéig hatályba léphessen, tiszteletben tartva ugyanakkor a Szerződések céljait és célkitűzéseit,

Átfogó értékelés

1. üdvözli a Lisszaboni Szerződés által az Unió pénzügyeinek demokratikus ellenőrzése és átláthatósága terén elért eredményeket; felhívja a figyelmet arra, hogy az intézményközi egyeztetési mechanizmusokat és a belső együttműködési eljárásokat szükséges megerősíteni és adaptálni annak érdekében, hogy a Parlament teljes mértékben gyakorolhassa új hatásköreit;

Saját források

2. sajnálja, hogy az Unió saját forrásai tekintetében a tagállamok nem éltek azzal a lehetőséggel, hogy létrehozzák a tényleges saját források méltányosabb, átláthatóbb, a polgárok által könnyebben megérthető és egy demokratikusabb döntéshozatali eljárásnak alávetett rendszerét;
3. különösen sajnálja, hogy nem történt előrelépés a tekintetben, hogy a Parlament részt vehessen az Unió rendelkezésére álló saját források korlátai és jellege meghatározásának folyamatában; rámutat arra, hogy a bevételekre vonatkozó döntéshozatal és a kiadásokra vonatkozó döntéshozatal továbbra is külön van választva;
4. üdvözli azonban az erőfeszítéseket annak biztosítására, hogy a saját forrásokra vonatkozó határozat végrehajtási intézkedéseinek elfogadására olyan sajátos jogalkotási eljárással kerülhet sor, ahol a Tanács csak a Parlament egyetértésének beszerzése után dönthet minősített többséggel;
5. felhívja a Tanácsot, hogy ahol lehet, ezt a mechanizmust alkalmazza a döntéshozatali eljárás rugalmasabbá tétele érdekében;

Többéves pénzügyi keret

6. üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés formális státuszt adott a többéves pénzügyi keretnek, amely jogilag kötelező erejű aktussá válik; rámutat arra, hogy a többéves pénzügyi keret ütemezi az Unió kiadásait, és megállapítja az uniós költségek plafonértékét egy adott időszakra vonatkozóan, hozzájárulva ily módon a költségvetési feyelem megerősítéséhez;
7. üdvözli azt a tényt, hogy a többéves pénzügyi keret megállapító rendeletet a Parlamentnek és a Tanácsnak együtt kell majd jóváhagynia, egy speciális eljárás keretében;
8. sajnálja azonban, hogy a Lisszaboni Szerződés fenntartotta azt a követelményt, hogy a Tanácsnak egyhangúlag kell eljárnia a többéves pénzügyi keret elfogadásakor, ami a döntéshozatali eljárást nagyon nehézkesé teszi, és a „legkisebb közös nevezőn” alapuló tárgyalásokat ösztönzi; sürgeti ezért az Európai Tanácsot, hogy amint lehetséges éljen azon rendelkezés alkalmazásával, amely lehetővé teszi számára - egyhangú döntéshozattal - a minősített többségű szavazásra való áttérést a többéves pénzügyi keret elfogadásakor;
9. sajnálja továbbá, hogy az új eljárásban a Parlament csupán jóváhagyási joggal rendelkezik, és nem valódi együttdöntési jogkörrel; hangsúlyozza azonban, hogy a Lisszaboni Szerződés előírja az intézmények számára, hogy az egész eljárás során tegyenek meg minden szükséges intézkedést a végső siker biztosítása érdekében; felhívja ezért a Tanácsot, hogy már az eljárás kezdetén mutasson hajlandóságot strukturált politikai párbeszéd kialakítására a Parlamenttel az utóbbi prioritásainak teljes mértékű figyelembe vétele érdekében;

2009. május 7., csütörtök

10. megjegyzi, hogy a Lisszaboni Szerződés úgy rendelkezik, hogy a többéves pénzügyi keret nem csupán „a kötelezettségvállalási előirányzatok éves felső határértékeit [határozza meg] kiadási kategóriánként és a kifizetési előirányzatok éves felső határértékét”, hanem megállapítja „az éves költségvetési eljárás zavartalan lefolytatásához szükséges bármely egyéb rendelkezéseket” is ⁽¹⁾;

A többéves pénzügyi keret időtartama

11. üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés lehetővé teszi az öt évre szóló pénzügyi tervezést, ily módon, ha a szükséges változtatásokat bevezetik, a többéves pénzügyi keret egybeeshet a lehető legnagyobb mértékben a Parlament és a Bizottság mandátumával, amint azt a demokratikus logika megköveteli; hangsúlyozza, hogy sajátos mechanizmusokra lehet szükség a hosszabb távú pénzügyi időszakokra szóló egyedi politikák igényeinek való megfeleléshez;

12. támogatja ezért az öt évre szóló többéves költségvetési keretre való áttérést, tisztában van azonban azzal, hogy nehéz lehet biztosítani a többéves pénzügyi keret, valamint az Európai Parlament és a Bizottság mandátumának teljes mértékű egybeesését, mivel úgy véli, hogy legalább egyéves tárgyalási időszakokra lehet szükség annak lehetővé tételéhez, hogy minden egyes új Parlament és minden egyes új Bizottság alapvető pénzügypolitikai döntéseket hozhasson megbízatásának ideje alatt;

13. nagyon kedvező véleménye van a többéves pénzügyi keretnek egy átfogó intézményközi stratégiai tervezési logikába való integrálásáról – mely megközelítést ráadásul a Lisszaboni Szerződés is megerősíti –, amint azt az Alkotmányügyi Bizottság intézményi egyensúlyról szóló jelentése ⁽²⁾ is javasolja;

14. támogatja az említett jelentésben megfogalmazott javaslatot, hogy a biztosok új kollégiuma a „megbízatásának időszakára szóló program” benyújtásakor terjesszen elő javaslatokat a pénzügyi keretre vonatkozó irányvonalakról, amelyeket szükségesnek tart a mandátumára szóló politikai prioritások teljesítéséhez - mely prioritásokat a többéves költségvetési keretben tett javaslatai alapján kell kidolgozni, mihelyt megállapodás születik az intézmények között a parlamenti ciklusra szóló programról;

15. úgy véli továbbá, hogy a plenáris vitákon és a parlamenti bizottságok előtti meghallgatásokon a Bizottság elnöki tisztségére jelölt személynek már abban a helyzetben kell lennie, hogy fel tudja vázolni az új Bizottság által megvalósítani kívánt politikai célkitűzések várható pénzügyi következményeit;

16. hangsúlyozza, hogy a fent említett ötéves pénzügyi tervezésre való áttérés a jelenlegi többéves pénzügyi keret 2016 végéig történő meghosszabbítását igényelheti azért, hogy a következő öt évre szóló többéves pénzügyi keret legkésőbb 2017 elején hatályba léphessen ⁽³⁾; azt ajánlja, hogy a következő többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalásokat mindenképpen zárják le még 2016 első harmadévének végéig, hogy a 2017-re vonatkozó költségvetési eljárást már a 2017-ben hatályban lévő pénzügyi keret paraméterein belül lehessen lefolytatni;

17. hangsúlyozza, hogy a tárgyalásokat úgy kell lefolytatni, hogy az intézmények már az új többéves pénzügyi keret 2016-os hatályba lépésével számolhassanak;

18. úgy véli, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret meghosszabbítását és kiigazítását is meg kell vizsgálni a következő félideős felülvizsgálat 2010-ben sorra kerülő elvégzése során;

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 312. cikkének (3) bekezdése.

⁽²⁾ 2009. március 18-i Dehaene jelentés a Lisszaboni Szerződésnek az Európai Unió intézményi egyensúlyának alakulására kifejtett hatásáról (A6-0142/2009).

⁽³⁾ A Költségvetési Bizottságnak a 2007-2013-as pénzügyi keret félideős felülvizsgálatáról szóló, 2009. február 26-i jelentéséből (A6-0110/2009) vett alábbi táblázatban leírt modellnek megfelelően:

év	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
költségvetés elők.	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
parlamenti ciklus			2004 / 2009				2009 / 2014			2014 / 2019		
többéves pü. keret			felülvizsg. 2007 / 2013				2013 / 2016			2017 / 2021		

2009. május 7., csütörtök*Rugalmasság*

19. hangsúlyozza, hogy a többéves költségvetési keret jogilag kötelező jellege minden eddiginél nagyobb rugalmasságot követel, hogy az Unió kellően rugalmasan és hatékonyan reagálhasson a váratlan kihívásokra az Európai Unión belül és kívül egyaránt;

20. felhívja a figyelmet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezik a meglévő többéves pénzügyi keret legutolsó évre vonatkozó plafonértékeinek és egyéb rendelkezéseinek meghosszabbításáról, amennyiben az új többéves pénzügyi keretet nem fogadják el az előző keret lejáratá előtt; ezt további érvnek tekinti a fokozott rugalmasság javára;

21. ezzel összefüggésben hangsúlyozza a rugalmassági mechanizmusok megerősítésének fontosságát az egyes tételeken belül és azok között, valamint egyedi rugalmassági eszközök révén, amelyek a határösszegeken túl is mozgósíthatóak;

22. rámutat arra, hogy a Költségvetési Bizottság ismertetni fogja nézeteit e kérdésekről a 2007–2013-as pénzügyi keret felülvizsgálatáról szóló jelentésének elfogadásakor;

Áttérés az intézményközi megállapodásról a többéves pénzügyi keretre

23. felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy az intézmények még a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése előtt megfelelő időben megállapodásra jussanak a jelenlegi intézményközi megállapodásról egy jogalkotási aktusba foglalt többéves pénzügyi keretre történő áttérés mechanizmusáról, amint azt a Lisszaboni Szerződés előírja; emlékeztet arra, hogy a nemzeti parlamenteknek nyolc hétre van szükségük a jogalkotási aktusok tervezetének ellenőrzéséhez;

24. ezzel összefüggésben úgy véli, hogy meg kell állapodni az intézményközi megállapodásnak jelenleg részét képező rendelkezések közül, melyeket kell átvinni a többéves pénzügyi keretbe, melyeket kell a jövőbeli pénzügyi rendeletbe integrálni, és melyek indokolhatják egy költségvetési együttműködésről szóló – esetleg új rendelkezésekkel kibővített – intézményközi megállapodás fenntartását; rámutat arra, hogy a jelenlegi intézményközi megállapodás rendelkezéseinek ezen felosztási folyamata figyelembe kell, hogy vegye a magában a Lisszaboni Szerződésben meghatározott kritériumokat;

Éves költségvetési eljárás

25. melegen üdvözli a kötelező kiadások (KK) és a nem kötelező kiadások (NKK) közötti különbségtétel eltörlését, aminek eredményeként a Parlamentnek immár joga van döntést hozni az Unió valamennyi kiadására vonatkozóan, a Tanáccsal egyenlő jogkörben;

26. hangsúlyozza, hogy a KK és az NKK közötti különbségtétel eltörlése nem sérti az Uniónak a pénzügyi kötelezettségvállalásai betartására vonatkozó kötelezettségét, és üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés elismeri, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság feladata biztosítani, hogy „az Unió harmadik felekkel szembeni jogi kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges pénzügyi eszközök rendelkezésre álljanak”⁽¹⁾;

27. megjegyzi, hogy az éves költségvetési eljárásban hozott változásoknak az eljárás egyszerűsítését kell szolgálniuk, azzal, hogy meghatározzák az egyes intézmények általi egy olvasat elvét, és bevezetnek számos olyan mechanizmust, amelyek célja, hogy megkönnyítsék a költségvetési hatóság két ága számára a megállapodás elérését; hangsúlyozza, hogy e változásoknak a bürokrácia csökkenéséhez kell vezetniük;

A Bizottság szerepe

28. hangsúlyozza a Bizottságra ruházott szerep megerősítését; a Bizottság kezdeményezési jogot kap a költségvetési szférában, és módosíthatja a költségvetés-tervezetét mindaddig, amíg az egyeztető bizottságot össze nem hívják;

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 323. cikke.

2009. május 7., csütörtök

29. üdvözlöi, hogy a Szerződés is elismeri, hogy a Bizottság feladata minden szükséges kezdeményezés megtétele a Parlament és a Tanács álláspontjának összeegyeztetése érdekében az egyeztető bizottság eljárása során, felkéri tehát a Bizottságot, hogy töltsse be teljes mértékben közvetítői szerepét a Parlament és a Tanács között a megállapodás biztosítása céljából;

Teljesen új megközelítés

30. felhívja a figyelmet arra, hogy az új eljárás a költségvetési tervezetnek csupán egyetlen olvasatáról rendelkezik minden egyes intézmény részéről; hangsúlyozza, hogy az új eljárás és az egy olvasat de facto nem fogja többé lehetővé tenni az intézmények számára, hogy álláspontjukat második olvasatban kiigazítsák, amint azt eddig megtehették; meg van győződve tehát arról, hogy ez az eljárás meg fogja követelni a Parlamenti politikai prioritásait még egy korábbi szakaszban finomítsa, és hogy ennek megfelelően adaptálja operatív megközelítését és szervezési mechanizmusait annak érdekében, hogy elérhesse valamennyi kitűzött célját;

31. rámutat arra, hogy ezt az egy olvasatot kell felhasználni a Parlament politikai prioritásainak érvényesítésére, és ennek az olvasatnak a Tanáccsal való megállapodás lehetőségét is biztosítani kell, mire az egyeztető bizottság befejezi a munkáját (vagy lehetővé kell tenni, hogy a Parlament nagy többséggel újra elfogadhassa a módosításait, ha a Parlament jóváhagyja, a Tanács viszont elutasítja az egyeztető bizottság által készített szöveget);

32. ezzel összefüggésben hangsúlyozza a jelenlegihez hasonló pragmatikus menetrend betartásának fontosságát, sürgetve ugyanakkor, hogy az egyeztetést időben kell kezdeményezni; rámutat továbbá arra, hogy az intézmények közötti informális párbeszédet szolgáló mechanizmusok bevezetése lényeges a megállapodás elősegítéséhez még mielőtt az eljárás megkezdődik, majd alatta is végig;

33. meggyőződése, hogy a Lisszaboni Szerződés megerősíti a Parlament hatásköreit, feltéve, hogy a Parlament biztosítja magának az eszközöket mind a szorosabb menetrend, mind pedig az új eljárás bevezetéséből fakadó, alapos előzetes tervezés iránti nagyobb igény hatékony kezeléséhez;

34. véleménye szerint az első egyeztető ülést megelőző parlamenti állásfoglalás a jövőben fokozott jelentőséggel bír majd, mivel ez által a Parlament formálisan is kinyilváníthatja a következő költségvetési évre vonatkozó költségvetési prioritásait, anélkül, hogy kötnék a Tanács költségvetési tervezetire vonatkozó álláspontjával kapcsolatos taktikai megfontolások; úgy véli, hogy ez az állásfoglalás ily módon világos képet fog adni a többi intézménynek a Parlament prioritásairól még az intézményközi tárgyalások megkezdése előtt; hozzáteszi, hogy ez lehetőséget teremt az Európai Parlamentnek is, hogy kezdeti iránymutatásokat határozzon meg a kísérleti projektekre és előkészítő tevékenységekre vonatkozóan;

35. rámutat arra, hogy ezek a prioritások igen hasznosak lesznek a Parlamentnek is, mind a költségvetési tervezet első olvasatára vonatkozó iránymutatásokként, mind pedig tárgyalási mandátumként az egyeztető bizottságba delegált küldöttsége számára;

36. hangsúlyozza egy trilógus szervezésének fontosságát minden év júliusában annak érdekében, hogy mindegyik intézmény világos képet alkothasson a többi fél prioritásairól, és a Parlament tájékoztathassa a többi intézményt a költségvetés-tervezetről júliusban elfogadandó állásfoglalásának érdemi tartalmáról;

37. kiemeli a nemzeti parlamentek társbizottságaival való elmélyített párbeszéd kialakításának politikai értékét – mindegyik testület saját jogkörének tiszteletben tartása mellett – a költségvetés-tervezetről és a Parlamentnek az éves költségvetési eljárásra vonatkozó prioritásairól;

Egyeztető bizottság

38. hangsúlyozza, hogy az egyeztető bizottságnak a jövőben fontos szerepe lesz olyan testületként, ahol megoldják a költségvetési hatóság két ága közötti politikai nézeteltéréseket; rámutat arra, hogy e bizottság feladata lesz, hogy huszonegy napon belül megállapodást érjen el egy kompromisszumos szövegről, amely hatályba is lép, ha a költségvetési hatóság nem utasítja el; úgy véli, hogy e bizottság tagjainak a legmagasabb politikai szintet kell képviselniük;

2009. május 7., csütörtök

39. üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés meghatározó szerepet biztosít a Parlamentnek az eljárás végén; rámutat arra, hogy:

— az egyeztető bizottság szövege („közös tervezet”) nem tekinthető elfogadottnak, ha a Parlament (az összes képviselő többsége) elutasítja azt;

— ha a Tanács elutasítja a közös tervezetet, míg a Parlament jóváhagyja, akkor az változatlan formában lép hatályba, vagy a Parlament megerősítheti a költségvetés-tervezet saját olvasata során, minősített többséggel (az összes képviselők többsége és a leadott szavazatok 3/5-e) elfogadott módosításokat;

40. hangsúlyozza, hogy kívánatos lenne, ha a Parlament küldöttségének elnöki tisztét az egyeztető bizottságban a Költségvetési Bizottság elnöke töltené be, tagjai között pedig – amennyiben szükséges, és nem sértve a tagok politikai pártok általi kinevezésének politikai jellegét,– e bizottság tagjain kívül a parlamenti szakbizottságok képviselői is helyet kapnának azokban az esetekben, ahol a tárgyalások egy, a politikai területükhöz tartozó konkrét kérdést érintenek;

41. felhívja a Tanácsot, hogy jusson gyorsan megállapodásra a Parlamenttel az egyeztető bizottság működésének módjáról;

42. a maga részéről úgy véli, hogy az egyeztető bizottságnak legalább kétszer a legmagasabb politikai szinten kellene üléseznie, ha ez szükséges a megállapodás eléréséhez, üléseit pedig egy politikai előkészítő trilógusnak kellene megelőznie, a hagyományos mechanizmusnak megfelelően; megismétli annak szükségességét, hogy a Tanács képviselői e találkozókön politikai tárgyalási mandátummal rendelkezzenek;

43. javasolja, hogy ezeket az eljárásokat egy intézményközi előkészítő munkacsoport készítse elő, amelynek tagjai az általános előadó és a képviselőcsoportok képviselői a Parlament részéről, valamint a soros EU elnökséget betöltő ország állandó képviselője, akit elkísérhetnek a trojka másik két elnökségének képviselői is;

44. rámutat továbbá arra, hogy az intézményeknek megállapodásra kell jutniuk az egyeztető bizottság titkárságának összetételéről is, amelynek valószínűleg a költségvetési hatóság két ágának tisztviselői lesznek a tagjai, és a Bizottság segíti a munkájukat;

Mezőgazdasági kérdések

45. felhívja a figyelmet arra, hogy az a szabály, amely szerint a Bizottság az egyeztető bizottság összehívása után többé nem módosíthatja a költségvetés-tervezetét, kizárja a hagyományos őszi kiigazító levél alkalmazását az agrárpolitikára vonatkozó naprakész előrejelzések és azok költségvetési vonzatainak figyelembe vétele céljából; úgy véli, hogy ilyen körülmények között a legmegfelelőbb eljárás az volna, ha a Bizottság –szükség esetén – speciális költségvetés-módosítási tervezetet nyújtana be (mezőgazdasági költségvetés-módosítás), mielőtt véglegesítették valamennyi mezőgazdasági adatot;

Kapcsolat a jogalkotó hatósággal

46. hangsúlyozza, hogy a Parlament költségvetési hatáskörének az Unió valamennyi kiadására történő kiterjesztése, párhuzamosan az együtdöntési eljárás szinte minden jogalkotásra történő kiszélesítésével, megköveteli a jogalkotási tevékenység költségvetési dimenziójának fokozottabb figyelembe vételét; ennek fényében lényegesnek tartja a Költségvetési Bizottság és a szektorális szakbizottságok közötti együttműködés fokozását, hogy megfelelő mértékben figyelembe vegyék a Parlament jogalkotási tevékenységének pénzügyi hatását, különösen a többéves pénzügyi keretre és az éves költségvetésre gyakorolt hatását; ennek megfelelően javasolja, hogy a pénzügyi vonatkozású kérdésekkel foglalkozó jogalkotási egyeztető bizottságokban vegyen részt a Költségvetési Bizottság egy tagja is; e célból felhívja a figyelmet a parlamenti reformmal foglalkozó munkacsoport munkájára, nem utolsósorban a harmadik időközi jelentésben meghatározott parlamenti bizottságok közötti együttműködés sajátos formái tekintetében;

2009. május 7., csütörtök

47. rámutat továbbá arra, hogy a Lisszaboni Szerződés kiterjeszti az Unió valamennyi intézményére a költségvetési fegyelem érvényesítésének kötelezettségét; rámutat arra, hogy a Parlament eljárási szabályzata már előír egy speciális eljárást ezen elv betartásának biztosítására; megítélése szerint ezt az eljárást működtetésebbé és hatékonyabbá kell tenni;

Költségvetési rendelet

48. üdvözli, hogy a költségvetési rendelet az általános jogalkotási eljárásnak (együttdöntés) megfelelően, a Számvevőszék véleményének kikérése után, a Parlament és a Tanács által elfogadott rendeletté válik;

49. rámutat arra, hogy a Lisszaboni Szerződés tartalmazza a jelenlegi intézményközi megállapodás azon rendelkezéseinek azonosítására alkalmazandó főbb rendelkezéseket, amelyeket meg kell tartani a jövőbeli megállapodásban, illetve amelyeket ehelyett a többéves pénzügyi keretbe kell integrálni;

50. megjegyzi azonban, hogy a költségvetési rendeletbe kellene foglalni valamennyi olyan rendelkezést, amely szükséges a költségvetési eljárás meghatározásához, a Szerződés rendelkezéseivel összhangban ⁽¹⁾; úgy véli, hogy ezek a rendelkezések kiterjednének az egyeztető bizottság működésére, az egyeztetést beindító mechanizmusra és természetesen a költségvetési rendelet azon rendelkezéseinek felfrissítésére is, amelyeket közvetlenül érintettek a Lisszaboni Szerződés által bevezetett változások (így a KK és az NKK közötti megkülönböztetés eltörlése, az előirányzatok átvitelére vonatkozó új költségvetési eljárás, stb.);

51. létfontosságúnak tekinti, hogy az intézmények kellő időben politikai megállapodásra jussanak a kérdésekről, és így, mielőtt hatályba lép a Lisszaboni Szerződés, a költségvetési rendelet megkívánt módosításait mielőbb elfogadhatják az új eljárás alkalmazásával, továbbá, hogy ideiglenes megállapodásokkal tegyék lehetővé a költségvetési eljárás zavartalan folytatását;

52. felhívja a Bizottságot, hogy kellő időben terjesszen elő javaslatot, amely lehetővé teszi a Parlament és a Tanács számára, hogy megállapodásra jussanak a jelenlegi intézményközi megállapodás érdemi rendelkezéseinek azonosítására alkalmas, a 49. bekezdésben említett kritériumok alkalmazásáról;

53. úgy véli, hogy a költségvetési rendelet ezen változtatásait szigorúan külön kell tartani a rendelet 2010-re előírozott hároméves felülvizsgálatától;

Az intézményi változások és az Unió új hatásköreinek költségvetési hatása

54. megállapítja, hogy a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése a bevezetendő intézményi újítások - különösen az Európai Tanács intézménnyé tétele, amit állandó elnökség létrehozása kísér, valamint a főképviseleti tisztség és európai külügyi szolgálat létrehozása, mely utóbbi feladata a főképviselet munkájának támogatása lesz - révén is hatással lesz az Unió költségvetésére;

55. megerősíti szándékát, hogy mostantól kezdve teljes mértékben gyakorolja költségvetési hatáskörét ezen intézményi újításokkal összefüggésben, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kellő időben politikai megállapodásra jusson a Tanáccsal az Európai Tanács, és különösen annak állandó elnöksége, valamint a jövőbeli európai külügyi szolgálat finanszírozásáról; hangsúlyozza, hogy e szolgálat finanszírozásával kapcsolatos valamennyi aspektusnak a költségvetési hatóság felügyelete alatt kell maradnia;

56. rámutat arra, hogy a KKBP és a közös biztonság- és védelmi politika keretében a Lisszaboni Szerződés olyan új eljárások bevezetéséről rendelkezik, amelyek biztosítják az uniós költségvetéshez való gyors hozzáférést és a tagállami hozzájárulások induló alapjának létrehozását; hangsúlyozza azonban, hogy főszabályként az EU minden külső fellépését közösségi előirányzatokból kell finanszírozni, és csak kivételesen - szükséghelyzetben - uniós költségvetésen kívüli hozzájárulások alapján;

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 322. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint tartalmaznia kell „a pénzügyi szabályokat, amelyek meghatározzák nevezetesen a költségvetés megállapításával és végrehajtásával kapcsolatos eljárásokat”.

2009. május 7., csütörtök

57. megállapítja, hogy a Lisszaboni Szerződésnek az Unióra ruházott új speciális hatáskörök miatt is lesz – bár csak korlátozott – pénzügyi hatása; kifejezi készségét arra, hogy megfelelő helyzetben elemezze az új hatáskörök gyakorlásának gyakorlati következményeit; úgy véli, hogy e hatásköröket biztosan nem en bloc hajtják végre a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése után azonnal, hanem inkább fokozatosan, ahogy elkészülnek a releváns jogalkotási javaslatok; úgy véli azonban, hogy ezek finanszírozása nem történhet az Unió jelenlegi tevékenységeinek rovására;

Koordináció a nemzeti költségvetésekkel

58. meg kívánja hívni a nemzeti parlamenteket, hogy minden évben vegyenek részt egy nyilvános közös vitában a nemzeti és a közösségi költségvetési politikai iránymutatásokról, még az egyes költségvetés-tervezetek parlamenti megvitatását megelőzően, annak érdekében, hogy már a kezdetektől közös keretet hozzanak létre a tagállamok nemzeti politikáinak koordinálására, figyelembe véve ugyanakkor a közösségi hozzájárulást is;

59. rámutat arra, hogy az EU költségvetési kiadásoknak az Unió főbb célkitűzéseinek fényében történő felosztására vonatkozó döntés szempontjából hasznos tájékoztatást jelentene, ha minden egyes tagállam évente közzétenné azon nemzeti és - adott esetben - regionális költségvetésekből származó előirányzatokat, amelyek hozzájárulnak e célkitűzések eléréséhez;

*

* *

60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

A Moldovai Köztársaság helyzete

P6_TA(2009)0384

Az Európai Parlament 2009. május 7-i állásfoglalása a Moldovai Köztársaság helyzetéről

(2010/C 212 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Moldovai Köztársaságról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a moldovai parlamenti választásokról szóló, 2005. február 24-i állásfoglalására, ⁽¹⁾ valamint az európai szomszédsági politikáról (ESZP) és a fekete-tengeri regionális együttműködésről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel az EU–Moldovai Köztársaság Parlamenti Együttműködési Bizottság 2008. október 22–23-i ülésének zárónyilatkozatára és ajánlásaira,
- tekintettel a Bizottság 2004. évi stratégiai dokumentumára, beleértve a Moldovai Köztársaságról szóló országjelentést is,
- tekintettel a Moldovai Köztársaság és az Európai Unió között, 1994. november 28-án aláírt partnerségi és együttműködési megállapodásra, amely 1998. július 1-jén lépett hatályba,
- tekintettel a 2008. december 3-i bizottsági közleményre a keleti partnerségről (COM(2008)0823),

(1) HL C 304. E, 2005.12.1., 398. o.